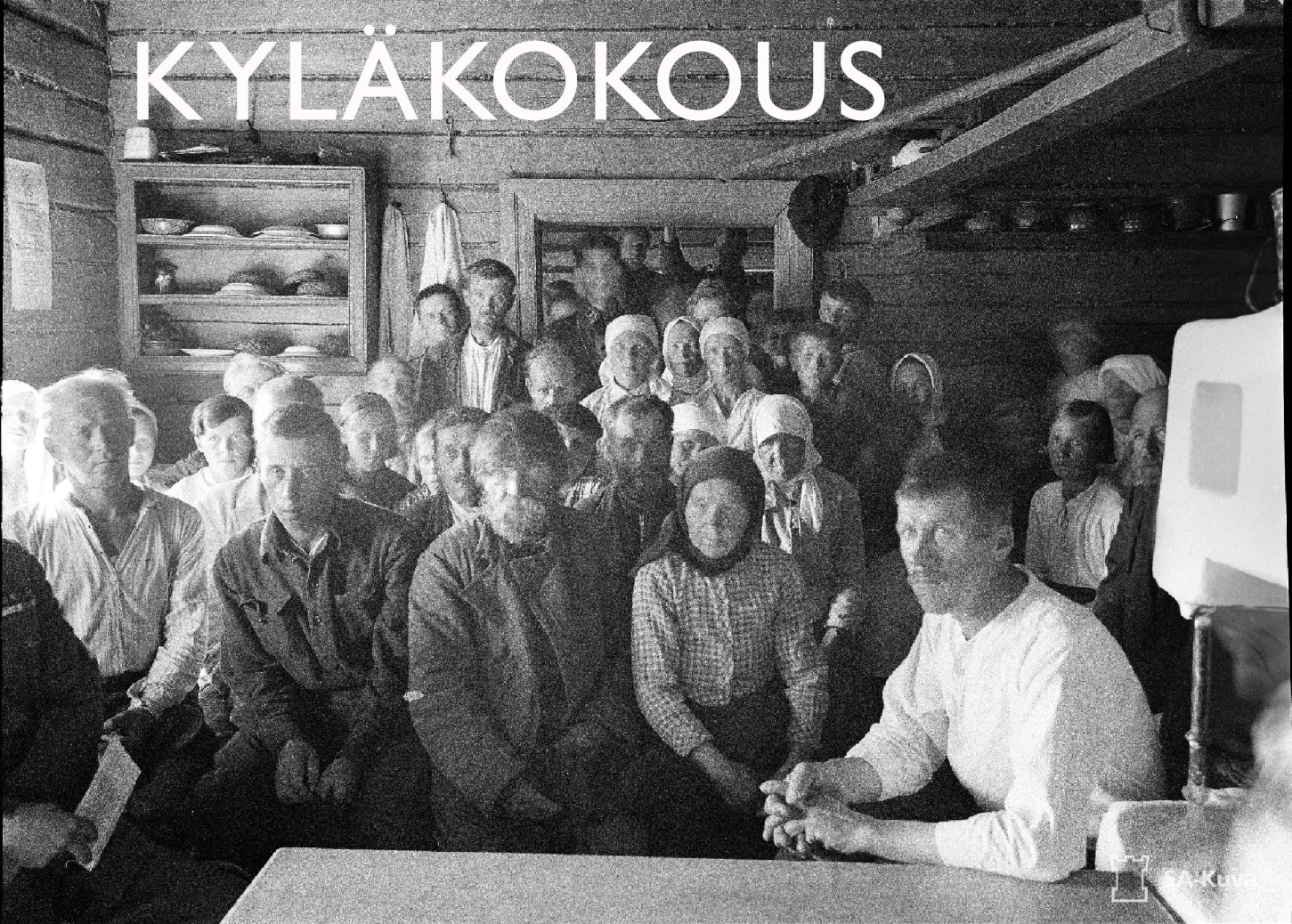


KYLÄKOKOUS



Kyläkokouksia on pidetty sarkajakoisesta yhteiskunnasta saakka, sillä isäntien oli neuvoteltava yhteisten maataloustöiden aloittamisesta ja suorittamisesta, aidoista, metsänkäytöstä, kalavesistä ja muista maatalouskysymyksistä. Kokoukset olivat yleensä epävirallisia arkipäiväisine keskustelunaiheineen. Ne olivat tärkeitä, ja toisinaan kylän raitilla oli kokoontumispaikkoja, joissa naapurit kohtasivat toisiaan.

Niillä alueilla, joissa toteutettiin oltermannihallintoa, kyläjärjestysten käyttöönotto institutionalisoi kyläkokoukset. Kokouksissa päätettiin aitojen, veräjien, teiden, ojien ja siltojen rakentamisesta ja kunnossapidosta, heinänteosta yhteisniityillä, laiduntamisesta, yhteismaiden ja -metsien käytöstä, paloturvallisuudesta ja muista kyläyhteisön asioista. Oltermanni vastasi myös järjestyksen ylläpidosta ja kyläoikeudella oli sakotusoikeus mikäli yhteisiä sopimuksia laiminlyötiin. Kokouksiin oli kaikkien isäntien osallistuttava sakon uhalla ja niitä pidettiin säännöllisesti, tavallisesti kaksi kertaa vuodessa.

Kyläkokouksissa voitiin valita kylään myös mylläri, paimen ja seppä. Kyläjärjestyksiä ei saatettu voimaan pakolla, sillä valtiovallan tarkoituksena oli saada talonpojat viljelemään maitaan tehokkaina pidetyin menetelmin.

